

Усещане за архитектурна душа

Архитектурата има дълготрайно отражение върху нашата продуктивност, качество на живот, щастие, но и също върху урбанистичната и природата среда.

Иновациите и рязката индустриализация през ХХ-ти век позволиха строителните процеси да бъдат значително оптимизирани, ускорени и поевтинени спрямо всички останали предходни епохи от човешката история. Докато това от една страна позволи безпрецедентен растеж и развитие за милиони хора по целия свят, същото това ускорено реализиране на инвестиционни проекти доведе и до тяхното обезличаване и подценяване.

Също както при дизайна на битовите продукти, така и при архитектурата забързаното темпо на промяна и напрежението да се реализира даден проект по възможно най-икономичния начин, оставя след себе си трайна следа от често не добре обмислени решения. За разлика от продуктите грешки, обаче, тези в архитектурата остават с нас не за година-две, а за поколения, определяйки обкръжаващата ни среда.

Лабораторията на бъдещето в архитектурата може да експериментира с различни материали и технологични постижения, да достига нови измерения на форми, да търси щадящи енергийно ефективни възможности. Но каквото и да се стреми да постигне, тя трябва винаги да има две съставки в своята формула на експерименти, които да бъдат в хармония и те са **природата** и **културата**. Понякога забравяме, че историята се създава преди да бъде отразена, с този важен момент за бъдещето се стремим сега, чрез проекта „Усещане за архитектурна душа“ да провокираме съзнанията, които рисуват бъдещето.

Архитектът е този, който мисли за синтезът между урбанистичната и природна среда с изкуството, претворявайки материята в светлина. Ако погледът му не е отворен към познанията от миналото и насочен към бъдещето няма как да се постигне баланса и да одухотвори създаденото. Именно тази сензитивност, която българите винаги са имали в своите градежи искаме да покажем на Архитектурното биенале във Венеция през тази година. Умелото съчетаване на артистична среда в дворното пространство и развита по колонадата на коридора, провокира мисленето не само на архитектите и творците в изкуството, но и на хората от всички възрасти. Смисълът на архитектурната душа е да създава пространство което, да докосва и да бъде полезно. Този смисъл е абстрактно представен чрез символа на сферата като вечната форма на съвършенството, на миналото и бъдещето, на пределите на земята и космоса.

Преминавайки през павилиона на нашия проект, посетителят прави едно метафорично пътешествие през *Времето*, *Пространството* и *Културните слоеве*, докосва се до *Природата*, естествените материали и *Традициите*, среща се със *Искрата на вдъхновението*, преди да премине в *Градината на идеите*. Но преди да претъпи прага на пространството на идеите и реализациите, предстои важна среща с най-важните обитатели на нашите бъдещи творения - *децата*.

В Градината, всяка сфера представлява една нова идея, която също както капка дъжд пътува дълго и идва от далеч, но се докосва до нас само за миг. Също както вълните от капките по повърхността на водата се преплитат в безкрайно сложни и взаимосвързани

форми, така и последствията от нашите идеи и решения, се преплитат с тези на всички около нас и отекват във вечността оставяйки след себе си сложния и преходен релеф на настоящето. Именно този миг „СЕГА“ решава бъдещето. А „Капката“ трябва да бъде уловена и осъзната като безценна.

Входящите елементи на нашия експеримент са изброени по-долу, а средата е вътрешният свят на всеки посетител. Резултатите - това са безброй нови идеи и новото светоусещане което всеки отнася обратно със себе си.

В проектното решение използваме елементите на физическия и сетивен свят като мост към нематериалното:

- **Пясък, глина, керамика, стъкло, метал** - за да събудим сетивата чрез силата на докосването и контраста между естествени и синтетични материали
- **Шевици, геометрични форми от Африканския и Българския фолклор** - за да се свържем почерпим от дълбоките кладенци на мъдростта и духовността на нашите предци и да осъзнаем колко близка е тяхната геометрия независимо от пределите на разстоянието
- **Футуристични градски силуети** - за да върнем вярата в едно по-светло бъдеще и преобърнем представата, че човекът може да е по-голям от града
- **Растения и цветя** - за да усетим нежността, комплексността и безкрайната взаимосвързаност на природата.
- **Директна връзка с класните стаи на деца от училища в Уганда и България** - За да загърбим егото и да си припомним, че това, което строим утре ще бъде тяхното настояще. Тези деца имат нужда не само от материално обезпечаване, но и от внимание, обучение и лично отношение. Отдадеността на каузата на Даниел Делибашев от Фондация „Усмивка за Африка“ показва, че няма непостижими цели, когато вярваш в тях и не ги изоставяш въпреки трудностите – така един българин създава първото българско училище и детска градина в Уганда, където африканските деца растат с нова усмивка на познания и пеят с гордост както своите, така и български песни, и не спират да танцуват, включително и хора.

Време е България да подари своята усмивка, използвайки своя огромен културен потенциал, събиран с хилядолетия, за да бъде носен с гордо вдигната глава и достойнство. Дължим тази усмивка на безброй деца и възрастни.

- **Открито пространство с множество точки на пречупване и отражение** - За да провокираме усещането за свобода, спокойствие и нови гледни точки.

Пречупвайки се през вътрешната призмата на индивидуалността на всеки посетител тези обстоятелства се преобразяват в

- **Хармония**
- **Сетивност**

- **Красота**
- **Размисъл**
- **Познания**
- **Наслада**
- **Отдаденост**
- **Решителност**

Които да бъдат накрая дестилирани в нови идеи и възприятия, които посетителят да отнесе обратно със себе си в своята родна страна, посявайки зрънцето на една нова епоха на архитектура с Душа.